

Tühhi jut, tühhi lorri, tühhi assi,
tühhi kõif.

Nes teada tahhab, mis mees ma ollen,
sellesel ütlen ma kohhe, et ma Vahhekülla
koolmeister ollen. Et ma kül oma tarkuse
ja teadmise polest ülle kõige koli ollen pan-
tud, siiski igga päw teisi leian, kes targemad
on kui mina, ja nendest puan ma jälle ikka
öppida. Juhtus sedda wisi mõne näddala
eest, et mõnda biete uut asja sain öppida,
noh, et ma siis koolmeister ollen, tahhan ma
sedda ka teistele öppetuseks anda. Liig-
targad ehk wahhest tahhawad mitte öppetusi
anda, mis meiesuggune ei ussalda mõista;
sellepärrast wötsin mina süddant ja julgust nõn-
da laulu laulda, kudda ta nokka tulli.

Kui ma asja täielikult tahhan tähhenda-
ta, siis pean ka eessimesest otsast pealeakfama.
Süggise pole ea nabri - rahwa abbi müsse
wågga tarvis läks ja wötsin siis kätte ja
pañin alli aissade wahhele, mõne wilja-
wiva kotti ja sukrust noppisin ka rahhakop-

pikaid tasfu, — falla olli tarvis rannast tua.
Sedda jo iggaüks omas meles ärra wöib
arwata, et kauni koormaga ühhes päwas Must-
wette ei wöind jouda. Vaskjalla kõrtsi jän
dmajale. Vaña kõrtsi Andres on mo waña
kaim ja tuttar ja mees miño mele pár-
rast, agga sest on ta kõlbamata inimene, et
ta öppetust foggoni wasta ei wöötta. Korda
kaks ma igga aasta sedda teed käin ja igga
kord ma allikest Vaskjalla rehhe alla ollen
ajand; agga ikka ütlesin: se olgo wimine
kord. Mis ma Andresele öppetasin ehk mis
ma temale selletasin, sedda kulis ta linkför-
waga, ja kui mo meel siis õiete eaks akkas
minema, siis ta weider pole pilkamisega üt-
les: tühhi jut, — teine kord jälle: tühhi lorri,
ja tühhi assi, ja tühhi kõif. Kas nisuggune
kõne koolmeistri meelt ei pea vahhandama?
Mõniigikord ollin jo ilma Jumalaga - jätmi-
seta ärra sõtnud ja tänawu tahtsin siisa
ja lausa mõda sõita; agga allikenre jo kaugest
akkas irnuma ja Andres pistis pea ukse wah-
hest wålja ja tundis mind ärra ja terretas,
ja mis sis eñam olli parrata — allike kip-
pus parremat kät rehhe alla ja wanker läks
alli járrele ja wöttis koolmeistri kasa. Not
olli lõksus. Agga sedda tahhan jo ette üttelsa,
se kord ma ei kahhatzend mitte juhtust.
Kõrtsis olli veel üks teine te - käija,
muido õiete meie ma mees; agga lust olli